

Kunstenaar van de maand november 2024: Nicoline Hendriks

Kind van haar cultuur.

Met een vader als jazzpianist & architect, een moeder als schrijfster, werkt cultuur op je in vanaf dag één. “Lekker tekenen met mijn vader, luisteren naar zijn muziek, bewonderend, meereizen op de rug van de verhalen van mijn ouders over de 2e wereldoorlog, geschiedenis, reizen en musea. Geen wonder dat kunst/ artistiek bezig zijn in mijn wortels zit...”

Nicoline is intens, heeft focus om haar creativiteit te ontwikkelen, maar is ook veelzijdig: een omschrijving van haar werk staat geen beperkingen toe. Poëzie & Fantasie & Fotografie. Acryl & gemengde technieken. Afdrukken op aluminium of glas. Helikopterview en focus, jeetje, een goede basis voor een intensief uurtje interview.

“De werkelijkheid is minder

interessant dan de fantasie. Een oud kasteel is mooi, maar geef mij maar een ruïne. Genieten van locaties die nooit af zijn, rivieroeveren en de eindeloze zee. Het geeft me de uitdaging dat ongerepte vast te leggen. Meer het kortstondig bevroren van een vogel in haar vlucht. Honderd ideeën, hoe te beginnen, maar dan treedt mijn focus in en ontstaan als vanzelf de verschillende laagjes van mijn werk.”

“Het ongerepte ja, ook verandering fascineert me. Ik woon sinds kort in een waanzinnig mooie straat in ‘De Kuul’ (voor de niet-Nijmegenaren ‘de Wolfskuil’), waar een wederzijdse rij indrukwekkende Acacia’s mij elke dag weer anders verwelkomen. In volle herfstpracht zoals nu, of de transformatie naar de lente.

Veranderingen zijn interessant, dragen bij aan mijn persoonlijke groei en inzichten, vragen om ‘bewerkt’ te worden in mijn prachtig belicht atelier op 1-Hoog.”

“Ook in deze buurt wil ik me met Streetart samen inzetten voor ‘verandering – verbetering’. Electra huisjes pimpen met kinderen. En super om gevraagd te zijn in de Wijkfabriek vanaf 24 november a.s. te exposeren.”

Zoals meestal bij interviews van ons heerlijke collectief raken we nauwelijks uitgepraat. Dienen de onderwerpen zich aan als kogels uit een mitrailleur...

“Corona heeft niet alleen mensen beschadigd, maar ook veel dynamiek uit onze samenleving gehaald. Waar onze ouders na de oorlog aan de opbouw werkten, bracht corona de verstilling, raakten we in de schemering van onze zielen.”

“Die schemering werd verwondering, alweer een kostbaar ingrediënt in mijn leven. “Open Windows”, de serie waar ik nu aan werk, ontstaat elke dag weer, als ik liggend op mijn bed, naar buiten kijk. Die ene vogel bewonder ik, de veranderende luchten, het licht, mijn ogen leggen fotografische herinneringen vast in een schilderij. Het is een muziekstuk zonder eind of begin.”

Dan dwalen de ogen van Nicoline af: “Tja, muziek, vrijheid, waar vond en vind ik dat, juist op een industrieel terrein, unieke cultuurplekken in Nijmegen zoals [Honig](#) en [Brebl](#). Bij authentieke atelier locaties en speelruimte in de wijk. Steden hebben ook niet gecultiveerde plekken nodig. Mijn zorg: ze verdwijnen.” Hoeveel vrije ruimte blijft er over? Of is straks heel Nijmegen en Nederland “ingericht”?

Interview & fotografie door Geert van den Broeck.